

Jettendahl och Hermånger S:r

den 24 Martij år 1670.

Nembden.

Erich Nielßon i Röste,
Olof Jonßon i Wattlång,
Nils Jonßon i Stering,
Erich Biörßon i Åå,
Lars Olufßon i Nybyen,
Joen Perßon i Elfsta och

Oluf Olufßon i Hånick,
Sven Jonßon ibidem,
Sven Mårtenßon i Brinsta,
Jon Perßon i Wijk,
Oluf Nilßon i Lönånger,
Harall Anderßon i Linsta,

1.

Dato. twistade **Nils Olufßon i Skarftiär och Hermånger Sochn** medh **Jönß Olufßon i Röste** om dhen Jordelott uthi **Holmsågan** som Jönß, tillijka med Fiskiet der sammestades, brukar in uthi dhet låttfälle som för detta legat under **Per Erichz** hemman i bem:te **Skarftiähr**, förmenandes nu Nils honom öfwer sin Laga lått dher mehra nyttia, än han kan wara berättig till, och såsom Nämnden befann af TingzProtocollets Extract den 10 Junij 662, att emedan Jöns ägdhe Skogen in uthi förben:de Per Erichz låttfälle, skulle dhen pröfuas emoth Per Erichz Jordh, men Fiskiet nembdes der intet, huilket prof dhem emellan ännu icke gångit ähr; Dy war dheras betänkiandhe, Jönß Olufßon skulle låta strax efter nästkommande Phijlippi Jacobi igenom Låttlöse män, som dhem bäggie åsemier, pröfua ägan medh de notewarp och andra tillfällen deromkring finnes kunna, och sedhan så skiedt ähr, och rätten profsmännernes relation inhemptat, skall öfwer denne Act föllia uthförligare förklahringh, som och äfuen den 10 Junij 662 resolverat ähr.

2.

Joen Erichßon i Åhse och Gnarp Sochn fordrade af sin **Swåger Oluf Jonßon i Båling och Jettendahl**, betalning för sin hustrors Huuß och Jordh i bem:te Båling efter gode Mäns räkning _ 39 daler 6¼ öre KoppM:t, och Otta dl:r afradh till 657 inclusive huarom dhe sambde warit men Oluf påstodh, att Jon på sin hustrors wegner borde wedergjälla honom uthi en Knechtefärdh som i Swärmodrens tijdh förnöttes på hemmanet, deremoth dhen andre prætenderade afradh för sin hustrors Jordh. Omsijder blefwe dhe in för Rätten derom ense, att Oluf Jonßon läth falla sin prætension på Knechtefärden, och Jon Erichßon afradt och förnöijer nu honom **Sohnen Jon Olufßon** som hemmanet besitter förben:de 39 P:r 6¼ öre KoppM:t, förbehollandes huadh der å tillförende kan wara lefwererat.

3.

Per Perßon i Stråtziö och Biuråker Sochn efterfrågadhe någon arfsrätt uthi **Joen Mårtenßons** hemman i **Backan och Hermånger Sochn** som **Nils Erichßon** nu för tijdhen åbor och genom giftermåhl dit kommin ähr, och befans honom der på sin hustrors wegner efter **FaderModren Hustru Gertrudh** komma till arfs tillijka medh **Syskonebarnet Hans Anderßon** huardhera 1 öre 11 th:r, förmenandes honom dermedh nu besittningzrätten. Så alldenstundh härom A:o 665 den 9 Novembris Sententierat ähr, dhet Nils Erichßon skulle blifwa wedh besittningerätten, dy sade nu Nembden att han bör afstillia förben:de arftagare förthera Jordelotter efter Måtesmanna ordom.

4.

Eedzåasen som ähr belägin inom **Bergzsiö** Sochneråå, upbödz i detta Tingelaget 1ste gången.

5.

Båtzmannen Anders Anderßon i Leigden, som ähr ägande uthi **Joen Olufs** hemman i **Elfsta** 2 öre $4\frac{2}{3}$ th:r och nu medh dhe andre arfwingernes dehler bruukas af bem:te Båtzmans Hustros **Brodher Sohn Oluf Jonßon**, fordrade sigh till födo ett skiähligt afradh efter han intet uthlöster war; Altså, efter intagit betänkiandhe lade Nämnden honom 3 Kannor Korns uthsädhe hwarddehra åhret och $\frac{1}{2}$ gilling Höö, såsom och dersammestädes niuta en stugutompt, huilken gode Män honom uthsee skole.

6.

Kom för Rätten **Bengt Perßon ifrå Bro och Rogsta Sochn** och gaf tillkienna sig hafwa kiöpslaget medh **Wel:t Erich Erichßon på Hudwichwaldh** om ett **Sal. Erich Bantlers** hemman i **Wattlång och Hermånger Sochn**, begiärandes efter $\frac{3}{4}$ deels Tunlandh Åker war kombne derifrån under **Per Olufs** hemman *ibidem*, den måtte läggias der under han förre warit hafuer, då upstegh **Tolfmannen Erich Nielßon i Röste**, som hafwer warit Målßman för Sal. Per Olufs barn och gaf tillkienna, att han på dheres wegner bytte dhem till bättre, medh Sal. Bantleren sunnanåhn, och gaf fult gen fullo på Norre sijdan, Så emedan **Peder Olufs Sohn Mårten Perßon** som nu hemmanet besitter war tillfredz afstå ofwanbem:te $\frac{3}{4}$ landh åker, der han blefwe för ålagde bruuk, så mycket han pröfues bättre än den andre förnögder. Dy sade Nembden, dhet beggie Åkrarne skulle i detta åhret, såsom till Profs, besädas, så framt Bengt medh Mårten icke kan sigh medelst gode Mäns underhandling, annorlunda derom föreena.

7.

Lars Olufßon i Nyby uppbödh förste gången $1\frac{1}{2}$ öres Landh i Åker och Eng pantsatt i fråån **Joen Olofs** hemman i **Elfsta** för 205 P:r KoppMynt deraf han skatten åhrligen erlagt hafwer.

8.

Förben:de **Lars Olufßon** uppbödh ett gillingsta Eng **Läßwijken** ben:d som han hafwer i Pant af **Harald Anderßon i Linsta** för 291 P:r KoppM:t uthan skatt förste gången.

Dito den 25 Novembris åhr 1670.

1.

Anlangande det klander som **Bengt Perßon i Wattrång** på sidste Tinget giöra monde om $\frac{3}{4}$ dels Tunnelandh Åker som war kommen under **Per Olufßons** hemman *ibidem*, så tillstodh nu bägge Parterne wara derom wähl förlijkte, efter såsom det bewitnades af **Tolfman Erich Nielßon i Röste** att samma Åker war genom bythe kommen till huar annars bättre läge, att dhett förblifwer wijdh det som warit hafwer.

2.

Bengt Perßon i Wattrång opbödh förste gången hemmanet Wattrång som han kiöpt hafwer af **Erich Erichßon i Hudwikwaldh**.

3.

Thå insinuerade **Regementz Predikanten Wälärde Herr Johan Kanick** sin skrifuelse af den 9 Martij 670 och bödh efter samma hemman som dhen dhe förmenar sigh dher å på sin Hustros wegnar bördigh wara, huilket står honom att bewijsa innan lagståndet sker.

4.

Samma Dato iblandh andre ährenders förrättande, angaf **Länsmannen i Jettendahl Sochn Erich Anderßon i Gärde** att **Oluf Jonßon i Bäling i bem:te Jettendahl** hafwer för 14 dagar sedhan thå Tingztijman förkunnat wart twenne gånger efter huarannan offentligen i Sochnestufwan klageligen andragit, det hans **Sohn Joen Oluffßon** som gifter ähr, och tillijka medh Fadren hemmanet Bäling förestår, hafwer uthi nästföregående dagar honom en gångh medh en Anderstångh tillstött, så att han har fallit omkull, hwar oppå Fadren Oluf Joenßon framkallades och tillsport blef, om han en sådan klagan emot sin Sohn wille yrka, ther till han swaradhe, och badh sigh Gudh bättre, att dhett så illa ähr att honom gifwes orsaak klaga öfwer sitt eget barn, som alltidh förer ett argt och elakt lefwerne, och nu sidst som ofwanskrefuit står, uthi sin ondska stött honom omkull hemma på sin gårdh medh en Anderstångh, thet och Sohnen Joen Oluffßon, här in för Rätten intet kundhe neka till, uthan på Grannarnes **Engbrecht Hanßons** och **Per Perßons** wittnande /: att dhe hörde emellan dhem ett alarum wara på färde, och Fadren ropade hielp /: sin gärningh tillstodh och bekiände, så i hastighet och itt föriffrat sinne hafwa giordt orsaken war Fadren dher till som mißtänkte Sohnen för en Hankskakel, att han skulle Fadren hafwa afhändt dher doch Sohnen hadhe taget tilläns samma Hankskakel af grannen Engbrecht Hanßon som han Engbrecht för Rätten tillstodh. Tå tillfrågades **Kyrkioherden Wällärde H. Oluf** hafwa theßlijkest Församlingen om denne Jon Oluffßon förr hafwer befunnit sigh genwördigh emoot sin Fader eller honom medh bannor och hugg öfwerfallit. Swarades, att uthom det Joen Oluffßon altidh hafwer förtt och förer itt förargeligit lefwerne medh swordom och bandskap emooth sin Fadher, jemwähl grannar och Någrannar, mände han och för 1½ åhr sedhan, för thet han sin Fadher hafwer rifwit i Skiägget, blifwa anklagat för Probstetinget och måst undergått till warnagel Kyrkioplicht Nembl. att stå under Predikan i Wapenhuset, och jembwähl dhå, sampt många gånger förr och sedan warit förmant till bättre lefwerne, men hoos honom ähr ingen bättringh funnen.

5.

Länßmannen Erich Anderßon i Gäle och **Joen Olßon i Lönånger** wittnade, att thå **Jon Olofßon** på Fadrens klagan blef i Sochnestufwan tingstämmd; Hafwer han gifwit något spåskt och förargeliget genswar, och sagdt det wara en ??ättia och möijeligh Saach huadh han giort hafwer som hela Församlingen åhörde. Och tå kundhe han intet på någras inrådande infinna sig medh afböhn hoos Fadren uthan dhett allenast sadhe han, Ja Fadher gifwer migh fuller till.

6.

Fadren Oluf Jonßon tillfrågades, om han denne sin Sohns brott wille tillgifwa, och inställa för honom hoos Rätten någon förböön? Swarade han medh gråtande tårar thet gärna giöra wille, om han en gång kundhe sigh bättra, beklagandes sigh thet wara fast ondt, att höra och see dhett något oförmodeligit straff på sitt eget barn öfwergå skulle.

7.

Engbrecht Hanßon, Jöran Hanßon, Per Perßon i Bälingh som denne **Jon Oluffßons** grannar wore, anhölle hoos Rätten, det **Fadren Olof Joenßon** och Sohnen måtte åthskilde blifua, och att Sohnen endtligen måtte flyttia byyn för hans förargelige lefwerne medh swordom, bandskap och trätor.

8.

Dhenne **Joen Olofßon** läth sigh omsijder beweka att falla till föga, och badh sin Fadher om förlåtelse, theßlijkest om Nåde och icke högste Rätten; Fadren uthi uthbristande af tårar gaf

honom medh handräkningh till, säijandes sigh gärna willia ställa förböön för honom, men kan nogsampt tänckia, att han äntå sigh icke bättrar.

9.

Dhetta ährendet lades till Nämbdens flitige öfwerwägende och war så dheras betänkiandhe, att såsom **Sohnen Joen Olufßon** hafwer så ofta förargat sin **Fadher Oluf Joenßon** och burit hugg på honom, som han tillstått och bekänt hafwer, hans förargelige lefwerne, förre warit straffat medh Kyrkioplicht, och ändoch sigh icke bättra welat, ty kundhe denne ringa underrätt icke befrija honom för Lifstraffet, Efter Gudz Lagh Deute??? 21:18 Levit 20:9, till wijdare den Höglofl. Kongl. HofRättens omdöme och nådige Förklahring.

10.

Häröfwer ähr ankommen dhen Höglofl. Kongl. Hofrättens Resolution af den 22 Februarij 671 att **Jon Olufßon** skall plichta medh 9 gånger gatulop stå uppenbara skrift och förwijisas Tinglaget, huilken dom werkeligen exeqverat ähr.

11.

Efter ett gammalt dombref daterat den 15 Decembris 1544 bewiste **Erich Nielßon i Röste**, det han för sin gårdh och hemman äger $\frac{1}{3}$ deel i **Åseböle Skogh**, som medh bythe ditkommen war emellan **Peder Anderßon i Brinsta** och **Thomas Biörßon i Röste**, Nembl. Per Anderßon gaf Thomas Biörßon ett gillingztahl angh och en tomt, och Thomas Biörßon gaf Per Anderßon igen $\frac{1}{3}$ af sin deel i Åseboscogen, ährendet opsattes Partterne till förlikningh. Komme igen och bekiände att Erich Nielßon i Rösta skall äga $\frac{2}{6}$ partt i hela Åseböleskogen och **Swen Mårtenßon i Brinsta** $\frac{1}{6}$ deel, theßlijkest äga **Nilß Perßon i Edsätter**, **Anders Anderßon i Stering** och **Oluf Nielßon i Röste** obdyt sin emellan den andre halffarten Nembl. $\frac{3}{6}$ delar.

12.

Oluf Larßon medh sine grannar i **Stockaby** angaf **Nils Joenßon i Stering** och **Jönß Larßon ibidem** för thet the hafwa giort förfiskie, uthi Hafsiön medh Nättieläggjande uthi dheras notwarp i **Stocka Fäbowijken**, men wille intet stort denne gången klaga, allenast dhe blifwa af Rätten förmanthe att afstå medh sådan olaga förfiskiande, dhet dhem och blef pålagdh.

13.

Oluf Larßon i Dwästa försummat sitt skiutzsholdh uthi **Öfwerstens Plantings** återfärdh från **Jemptelandh** wardt han derföre Sach _ 3 m:r.

14.

Hustru Margreta i Bärsta och **Erich Larßon i Wattrång** gafz bewijs om dheres store fattigdomb.

15.

Anders Håkanßon i Rödhe och **Gnarp Sochn** ähr igenom Ländzman stämbdh att swara **Hans Anderßon i Flästa** för dhet han sin dotter tubbat hafwer uthur dienst och intet Comparerat wardt Saach 3 m:r.

16.

Efter **Nilß Perßons i Wattlångz** aflagde Eedh befans **Oluf Larßon i Stocka** wara skyldigh på sin **Båtzmans Olof Juutes** resterande Löön och Lega 9 P:r KoppM:t hwilka penningar efter opwiste Skrifter tillkomma **Tienstedräng ifrån Liußdahl Sochn Lars Sigfridßon** som denne Oluf Jutes **Hustros Broders Sohn** war, och ingen närmare arftagare fans i Lijfwet, theßlijkest

uthlofwade Oluf Larßon i Stocka och **Joen Hanßon ibidem**, willia förlijka denne Lars Sigfridßon Sal: Oluf Juutes Slächtinge medh 1 fb Lin.

17.

Oluf Olufßon i Honich och **Jöns Olufßon i Röste** blefue tillordnadhe till Målsmän för en gammal **Pijga Kirstin Johansdotter i Bärsta** att see hennes bästa.

18.

Eedzåsen som ähr belägen inn om **Bergzsiö** Råå, opbödz i detta Tinglaget andre gången.

19.

Efter Nämbdens läggning och öfwerwägende, blefwe **Kyrkioherdens Pigor Giölugh och Brijta** dömbder att betahla **Hans Erßon i Dwästa** hans Hästz halfwa wärdhe Nembl. 24 P:r KoppM:t som dhe obetänckt fastbundet hafwa wiih en Gerdzlegårdh der af han dödhen liuthe mondhe.